

Gökkuşağı Tamir Atölyesi

Yavuz DEMİRKIRAN

Gökkuşağı Tamir Atölyesi

Yavuz DEMİRKİRAN

Kırsal bölgenin çok yukarısında, havanın serin ve temiz olduğu yerde Gökkuşağı Tamir Atölyesi durur. Yumuşacık bir bulutun üzerinde yüzer, pencereleri hayal edebileceğiniz her renkle parlar. İçeride işçiler dünyanın gökkuşaklarını boyar, cilalar ve yamar. Uzun boylu, gökkuşağı çizgili saçları olan, nazik Usta Sol her şeyi düzen içinde tutar. Bugün Iris adında genç bir çırak, bir gökkuşağının kenarındaki küçük bir yırtığı nasıl onaracağını öğreniyor.

İris yaklaşık on yaşında; sıcak kahverengi tenli, koyu kıvrıkcık saçlarında parlak bir mor tutam var. Gökkuşağı çizgili cepleri olan gök mavisi tulumu ve sarı yağmur çizmeleri var. Alet kemerinde küçük bir fırça ve renk kavanozları asılı, cebinde de rulo yapılmış bir gökkuşağı haritası var. Usta Sol'un çalışmasını izlerken kehribar rengi gözleri merakla kocaman açılmış. Bir gün tek başına bir gökkuşağını tamir etmeyi umuyor.

Usta Sol, Iris'e yırtılmış bir rengi nasıl yerine fırçalayacağını gösterir. "Dikkatli ve yavaş," der; derin mavi gözleri yuvarlak gözlüklerinin ardında pırıldar. Iris başını sallar ve minik bir gökkuşağı parçası üzerinde çalışır. Yakınlarda, Nimbus adında yuvarlak bir bulut yardımcısı, yedek gökkuşağı ipliği dolu bir çantayla süzülerek geçer. Nimbus'un küçük kırmızı bir atkısı vardır ve tatlı tatlı gülümser. Iris bu hareketli, rengârenk atölyede kendini mutlu ve güvende hisseder.

Birden gökyüzü koyu griye döner. Büyük bir fırtına geliyor! Rüzgâr uğuldar, yağmur pencerelere tıpırdar. Usta Sol prizma asasını kaldırır. "Herkes sıkı tutunsun!" diye seslenir. Nimbus, cereyanı kesmek için şişer. Iris masanın kenarına tutunur. Fırtına atölyeyi sarsar ve dışarıdaki birkaç gökkuşağı parçalara ayrılır. Renk parçaları konfeti gibi gökyüzüne dağılır. Iris kocaman gözlerle izler, bu karışıklık için endişelenir.

Fırtına sonunda geçtiğinde gökyüzü sessiz ama dağınıktır. Kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi ve mor parçalar her yerde, birbirinden uzakta yüzer. Usta Sol dağılmış renklere, sonra Iris'e bakar. "Iris," der nazikçe, "senin için önemli bir işim var. Dağılmış parçaları bulmalı ve gün doğumundan önce doğru sıraya koymalısın." Iris'in kalbi hızlı çarpar. Bu onun ilk büyük görevi!

Iris derin bir nefes alır ve başını sallar. "Yapabilirim," der. Usta Sol ona küçük bir fırça ve bir kavanoz gökkuşağı tutkalı verir. Nimbus yaklaşır, yardıma hazırdır. "Ağır parçaları ben taşıyım," der Nimbus tatlı bir gülümsemeye. Tam o sırada minik bir sinek kuşu pencereden içeri süzülür. Sırtı zümrüt yeşili, boğazı turkuaz gibi parlar, tepesi yakut kırmızısıdır. Boynundaki bir ipe asılı minik bir bakır pusula vardır.

"Ben Pip!" diye cıvıldar sinek kuşu. "Fırtınayı yuvamdan gördüm. Aramana yardım edebilirim!" Iris gülümser, bu arkadaşlığa sevinir. Gökkuşağı haritasını açar ve inceler. "Renkler farklı yerlere dağılmış," der. "Gün doğumundan önce hepsini bulmalıyız." Pip yanında havada asılı kalır, parlak siyah gözleri pırıldar. "Beni izle!" diye cıvıldar. "Bazı parçaların nereye düştüğünü biliyorum!" Birlikte atölyeden çıkıp geniş gökyüzüne uçarlar.

Önce ince bir buluta dolanmış kırmızı bir parça görürler. Pip öne fırlar ve onun yanında havada asılı kalır. "İşte kırmızı!" diye seslenir. Iris onu nazikçe çekip çıkarır ve cebine koyar. "Bir tane tamam," der. Uçmaya devam ederler ve Pip ararken pusulası döner. Kısa süre sonra bir esintiye takılmış turuncu bir parça bulurlar. Iris onu dikkatle yakalar. "İki!" der. Güneş hâlâ alçaktadır ve yapılacak çok iş vardır.

Sonra bir güneş ışını üzerinde duran sarı bir parça bulurlar. Iris ona uzanır ama parça kayıp gider. "Olamaz!" diye bağırır. Pip peşinden fırlar ve gagasıyla nazıkçe geri iter. "Yakaladım!" diye cıvıldar. Iris onu yakalar ve güler. "Teşekkürler, Pip!" der. Birlikte iyi çalışırlar, yüksekleri ve alçakları ararlar. Gökyüzü biraz daha aydınlanır. Iris acele etmeleri gerektiğini bilir.

Çok aşağıda, yeşil bir parça bir ağaç tepesinin yakınında yüzer. Iris ve Pip aşağı süzülür ama rüzgâr şiddetlenir ve parçayı uçurur. "Çabuk!" diye bağırır Pip. Dalların arasından kovalarlar ve sonunda Iris onu fırçasıyla yakalar. "Kıl payıydı," der nefes nefese. Pip başını sallar. "İyi bir takımız," der. Hâlâ mavi ve mor parçalara ihtiyaçları vardır. Gökyüzünün kenarları pembeye dönmeye başlar. Gün doğumu geliyor!

Iris ve Pip, mavi parçayı gökyüzünü yansıtan sakin bir göletin üzerinde yüzerken bulurlar. Iris onu nazıkçe toplar. "Sadece mor kaldı," der. Her yeri ararlar ama mor hiçbir yerde görünmez. "Nerede olabilir?" diye merak eder Iris. Pip yükseğe uçar ve uzun bir ağacın tepesine yakın minik bir pırıltı fark eder. "Orada!" diye cıvıldar. Ama ağaç çok uzundur ve parça en yüksek dallara sıkışmıştır.

Iris tırmanmayı dener ama dallar çok yüksektir. "Ulaşamıyorum," der endişeyle. Pip yanında havada asılı kalır. "Ben yardım edebilirim!" der. "Yukarı uçup onu gevşetirim. Sen yakala!" Iris başını sallar ve fırçasını uzatır. Pip yukarı fırlar, daha yükseğe, daha yükseğe. Mor parçayı nazikçe dırter. Parça sallanır ve düşer. Iris onu kusursuzca yakalar. "Başardık!" diye sevinir. Artık tüm renkler onlardadır!

Tamir atölyesine aceleyle dönerler. Nimbus, uzun bir gökkuşağı ipliği tutarak beklemektedir. "Parçaları sabit tutarım," der Nimbus. Iris renkleri sırayla dizer: kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, mor. Ama bazıları hâlâ dolaşıktır. "Birlikte sıralayabiliriz," der Pip. Minik gagasıyla her parçayı kaldırır, Iris de onları yerine fırçalar. Yavaş yavaş gökkuşağı şekillenmeye başlar.

Gökyüzü turuncu ve altın renginde parlar. Gün doğumu neredeyse geldi! Iris dikkatle çalışır, fırçası hızlı ama nazıkçe hareket eder. Nimbus son parçayı sabit tutar. Pip yakında havada asılı kalır ve sırayı seslenir. "Kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi, mor!" diye şarkı söyler. Iris derin bir nefes alır ve son fırça darbesini yapar. Gökkuşağı parlak ve bütün olarak parlar. "Başardık!" diye fısıldar Iris, gözleri gururla parlar.

Güneş tepelerin ardından görünür. Gökyüzünde parlak, güzel gökkuşakları belirir—bir, iki, üç! Kırsal bölgenin üzerinde kusursuz bir sırayla kemer yaparlar. Usta Sol gülümser ve elini Iris'in omzuna koyar. "Dikkatli bir iş çıkardın, Iris," der. "Ve arkadaşlarınla işbirliği yaptın." Pip parmağına tünür ve Nimbus yaklaşır. Iris parlayan gökyüzüne bakar ve içi ısınır. Bir fırtınadan sonra bile güzellik geri dönebilir.

O günden sonra Iris artık sadece bir çırak değildir. O bir gökkuşağı tamircisidir, her işe hazırdır. Pip sık sık ziyarete gelir ve Nimbus her zaman yardım eder. Birlikte gökyüzünü parlak tutarlar. Ve ne zaman bir fırtına gelse, Iris hatırlar: dikkatli eller ve iyi arkadaşlarla, dağılmış renkler bile evlerine dönüş yolunu bulabilir. Gökkuşağı Tamir Atölyesi mutlu çalışmalarla uğuldar ve gökyüzü umutla parlar.